

Bozók Ferenc

Légszomj

Szívdobogás lakik éjjel a falban,
s vízvezetékek, erős polipok
bújnak elő, tele vérrel a torkuk,
s vérbe merítik az álmaidat.
Lüktet a falnak a szíve, a torkod
elnehezülve zibál, nehezék,
súly települ a tüdőre, a szívre.
Nyomja az ördög a mellkasodat.

Napkorong

A napkorong, e régi tallér
aranykorong, azúrba mártva,
ki szikla-fogsorokra szórja
sugárait. Ezernyi túszáll.
A fellegek, barokk habangyalok,
vigyázva rejtik el ma reggel őt,
ki délidőben ördög és pokol.

Ölelés

Puskasöréttől rémült nyúl, ver a szíved.
Dúlt hajad éget, rázkódó zokogásunk
trópusi, forró, izzasztó ölelésünk
fojtogató, fullasztóan szoros, és
lázmeleg, édes, gyászos távolodás.

Tükörfolyosó

A szűkülő tükörközép felé
a semmi széle végtelen keret,
s a végtelen keretnyi semmihez
a köznapok hideg tükörlapok.
Feledve régi arcainkat
a végtelenbe indulunk, miként
tükörmezőbe tükrözött tükörlapok.